

MARSUN HOITO-OHJE

Ruoka

Marsu on kasvinsyöjä ja sen pääravintoa on kuiva heinä.

Marsu syö heinää, kasviksia ja pellettejä. Marsu tarvitsee myös C-vitamiinia erikseen annettuna.

Heinä: tulee olla aina saatavilla. Hyvä heinä on pölytöntä, tuoksuvaa ja vihertävää. Ei kovaa ja keltaista.

Pelletit: annetaan noin 2 rkl päivässä. Kelvollisia Suomesta saatavia pellettejä ovat Bunny Schlemmerwiese (huono saatavuus, muuten erinomainen) ja Prestige. Kasvattajan mielestä ylivoimaisesti paras pelletti on Oxbow, jota haetaan marsulaamme Tukholmasta, ja jota saa kaikkien marsujemme mukana.

Pelletti ei saa sisältää eläinperäisiä aineksia (kananmuna, maitojauhe) eikä keinotekoisia väriaineita. Näitä on seuraavissa merkeissä:

Altromin, Bello, Best Friend (tätä ei missään tapauksessa tule syöttää marsulle!), Supa Guinea. Jos pellettimerkkiä vaihdetaan, vaihto tulee tehdä vähitellen mieluiten viikon tai parin aikana.

C-vitamiini: Suomen oloissa marsu tarvitsee joka päivä lisättyä C-vitamiinia ravintoonsa. Tämä on ehdoton edellytys marsun terveydelle. Vitamiinia kannattaa antaa apteekista saatavana puhtaana C-vitamiinina eli askorbiinihappona. Tätä jauhetta voi lisätä veteen (1 maustemitta / pullollinen vettä) tai laittaa teelusikan kärjellinen kurkunsivun tms päälle. Vesi tulee vaihtaa vähintään joka toinen päivä, koska vitamiini haihtuu.

Kasvikset: Marsulle tulee antaa joka päivä vaihtelevasti huoneenlämpöisiä kasviksia. Sopivia ovat porkkana (voi antaa vaikka joka päivä), lanttu, nauris, punajuuri (ei joka päivä), palsternakka, selleri (sekä juuri- että varsi-), valkoretikka. Kesällä ruohoa.

Kaaleja voi antaa pieniä määriä (keräkaali, kukkakaali, parsakaali, kiinankaali). Hyvän lisän ruokintaan tuovat tuore persilja, tilli ja vehnänoras.

Marsulle ei saa antaa: perunaa, bataattia, sipulia, maissia, raparperiä, sitrushedelmiä eikä mitään eläinperäistä. Ei mitään keitettyä tai pakastettua.

Marsulle ei suositella: jäävuori- tai muu salaatti, pinaatti, kurkku paitsi herkkuna ja vitamiinin tms apuna.

Koti

Tila: kahden marsun häkin tulee olla vähintään 120x60 cm.

Puhtaus: Marsun hengitystiet ovat herkät, likainen häkki sairastuttaa marsun helposti. Häkin alusina on parasta puupelletti, jonka päällä on eläinkaupasta saatavaa Mörttiröpöä eli haapahaketta, joka ei pölyä. Pelkkä puupelletti on tassulle liian kovaa, mutta se on hajutonta ja imukykyistä. Myös pyyhkeitä ja lakanoita voi käyttää. Puru on halpaa mutta pölyistä. Jos marsu aivastelee usein, tulee purusta luopua.

Marsukaveri: Ei yksinäistä marsua!

Turva: Pesämökki on suotava, mutta marsun ei tarvitse päästä kokonaan katseilta piiloon. Katto pään päällä tuo turvallisuuden tunnetta. Kaiken häkkiin laitettava puun on oltava turvallista jyrsiä! (Ei myrkyllisellä maalilla maalattuja mökkejä.)

Turkki

Pitkäkarvaista marsua tulee harjata säännöllisesti. Paras harja on pehmeä vauvanharja. Liian pitkäksi kasvaneen turkin voi lyhentää saksilla, samoin takapästä likaantuneen. Jos turkkiin on koskettu saksilla, marsu osallistuu näyttelyssä klipattuun luokkaan.

Pitkäkarvainen marsu täytyy pestä, jos turkki tuntuu rasvaiselta. Pesu on aiheellista vähintään muutaman kuukauden välein, ei kuitenkaan aivan pikkumarsulla. Marsu pestään lavuaarissa tai suihkun lattialla, päätä ei kastella. Lavuaarissa pestäessä on varottava ettei marsu putoa lattialle! Marsu kuivataan ensin pyyhkeellä ja sitten hiustenkuivaajalla. Marsu vilustuu helposti, joten turhaa pesemistä on syytä välttää. Kuivattaessa on oltava huolellinen, jotta turkki kuivuu myös läheltä ihoa. Kuivaamiseen kannattaa varata paljon aikaa.

Säännöllistä hoitoa

Kynsien leikkaus on tarpeen aina välillä.

Tassunpohjien rasvaus tehdään noin viikon tai kahden välein esimerkiksi apteekista saatavalla Helosan-rasvalla känsien estämiseksi.

Marsun tarkkailu on päivittäistä: hengityksen tulee olla hiljaista, silmien vuotamattomat ja kirkkaat, turkin kiiltävä, marsun pirteä (toki se saa nukkuakin välillä, mutta syömään pitää tulla).

Punnitus tulee tehdä kerran viikossa. Paino nousee noin vuoden ikään asti.

Ensiapua

On tärkeää löytää pieneläimiin erikoistunut lääkäri.

Marsu yskii, aivastelee, nenä vuotaa, hengitys rohisee: mahdollinen hengitystietulehdus! Se on marsulle tappava tauti. Mahdollisimman nopeasti lääkäriin. Yksittäinen aivastus tai yskähdys ei tarkoita vielä tautia, mutta tarkkaile tilannetta.

Marsu putoaa korkealta: tarkasta ensin hampaat, ne katkeavat helposti pudotessa. Eläinlääkäri tasoittaa katkenneet hampaat samanpituisiksi, minkä jälkeen ne kasvavat takaisin. Pudotessaan marsu saa helposti vaurioita sisäelimiin, joten sen käytöstä tulee tarkkailla muutaman päivän ajan.

Marsulla on haava: pienet haavat voi hoitaa kotona. Pitää kuitenkin tarkkailla, etteivät ne tulehdu. Haavaan voi laittaa esim Betadinea.

Joskus haavan alle kehittyy paise, joka puhkeaa, ja haavasta vuotaa haisevaa, keltaista mönjää. Tämä tulee pyyhkiä pois ja varoa ettei se osu muihin marsuihin, tarvittaessa marsun voi eristää muista. Haava puhdistetaan Betadine-liuksella joka päivä ja rupi revitään pois, jottei uutta märkää pääse syntymään.

Marsulla on ripuli: mitään tuoreruokia ei anneta. Nestettä annetaan 1-2 ml:n ruiskulla suoraan suuhun, veteen voi sekoittaa apteekista saatavaa Nutrisal Plus - jauhetta. Ruiskulla annetaan myös sekoitusta, jossa on terveen marsun papanoita sekä jäähtynyttä kauravelliä tai heinäpellettejä.

Marsu ei syö: marsun elimistö ei kestä paastoa. Huono ruokahalu on monen sairauden oire, ja syy tulee selvittää eläinlääkärissä mahdollisimman nopeasti. Siihen asti marsua voi houkutella syömään pilkkomalla kasvikset ja heinän pieneksi sekä tarjoamalla herkkuja. Marsua täytyy myös pakkoruokkia ruiskulla. Jos marsu ei syö lainkaan, ruokaa annetaan 4 tunnin välein (myös yöllä). Ruisku työnnetään etuhampaiden väliin ja painetaan hitaasti. Kerralla menee 0,5-1 ml. Ruiskuun laitetaan vedessä turvotettuja pellettejä ja muutama terveen marsun papana. Myös jäähtynyttä kauravelliä tai heinäpellettejä voi laittaa.

Marsu ja kani

Marsun ja kanin pitämistä samaan aikaan ei suositella. Syynä on marsun hengitystietulehduksen aiheuttava pasteurella-bakteeri, jota useimmat kanit kantavat oireettomana. Bakteeri tarttuu esimerkiksi omistajan käsien kautta.

